

25 iunie - 1 iulie

Reașezarea tuturor lucrurilor

Textul de memorat: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. (Geneza 1:27)

Este suficient să aruncăm o privire în jur, la lumea în care trăim și la noi înșine, ca să ne dăm seama că ceva nu este în regulă. Dovezile căderii în păcat, ale răzvrătirii și ale marii lupte se văd pretutindeni.

Vestea bună este că dezordinea aceasta nu va dura la infinit. Isus a venit, a murit pentru păcatele lumii și a promis că Se va întoarce. Iar când Se va întoarce, tot ce există aici va dispărea și se va instaura o lume nouă, o „împărăție” veșnică, așa cum spune profeția: „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic” (Daniel 2:44). Atunci vor fi așezate din nou toate lucrurile!

Totuși, pentru refacerea chipului Său în noi nu trebuie să așteptăm până atunci, fiindcă cei care sunt în Hristos sunt deja făpturi noi (2 Corinteni 5:17). Dumnezeu ne-a „hotărât mai dinainte” să fim restaurați după chipul lui Isus (Romani 8:29). Totodată, suntem chemați și înzestrați, ca biserică, să ajutăm la restaurarea chipului Său și în alți oameni!

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Duminică, 26 iunie - Chipul lui Dumnezeu

Biblia afirmă că, la început, omul a fost creat după „chipul” lui Dumnezeu (Geneza 1:27), după „imaginea” lui Dumnezeu. O imagine poate fi bidimensională (de exemplu, imaginea dintr-o oglindă, o fotografie) sau tridimensională (de exemplu, o statuie, o hologramă). Imaginea poate să nu fie una palpabilă, ci doar o idee, o imagine mintală. La ce fel de imagine se referă aici Biblia?

1. Citește Geneza 1:26,27. Ce explicație ne oferă Scriptura cu privire la ce înseamnă a fi creat după „chipul” lui Dumnezeu? Vezi și Geneza 1:31; Deuteronomul 6:5 și 1 Tesaloniceni 5:23.

La crearea primilor noștri părinți, Dumnezeu a adus la existență pe pământ o formă de viață nouă și superioară: bărbatul și femeia. Dintre toate făpturile create de El, numai ei erau după chipul Său. Nu erau niște maimuțe evolute. Erau ființe umane și, ca atare, erau radical diferite de toate celelalte forme de viață de pe pământ. Teologia care încearcă să estompeze aceste deosebiri așază omul pe o treaptă inferioară.

Dumnezeu „le-a dat numele de «om»,” (Geneza 5:2), ceea ce înseamnă că bărbatul și femeia împreună purtau numele de „om”, adică „Adam”. Ei erau două persoane distincte, dar formau un întreg. Doar împreună reprezentau pe deplin chipul lui Dumnezeu.

Natura celui care poartă chipul (imaginea) lui Dumnezeu este holistică: „Atunci când a ieșit din mâna Creatorului, Adam purta, în *natura lui fizică, mintală și spirituală*, asemănarea cu Făcătorul său.” - Ellen G. White, Educație, p. 15 (sublinierea autorului)

Cuvântul ebraic pentru „chip” este *tselem*, iar cel pentru „asemănare” este *demuth*. Primul poate face referire la aspectul fizic, iar al doilea, la aspectul interior, în care sunt cuprinse și aspectul spiritual, și cel mintal. Ellen G. White recunoaște acest fapt când declară că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu „atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter.” - *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 33

Deuteronomul 6:5 enumeră diferitele dimensiuni ale ființei umane: inima (mintea, dimensiunea mintală), sufletul (dimensiunea spirituală) și puterea (corpul). O enumerare similară se găsește în 1 Tesaloniceni 5:23. Ființa creată după chipul lui Dumnezeu se aseamănă cu El în toate aceste dimensiuni.

Ce implicații practice are faptul că am fost creați „după chipul lui Dumnezeu”?

Luni, 27 iunie - Căderea în păcat și consecințele ei

Biblia nu precizează cât timp a trecut între săptămâna Creațiunii și căderea omului în păcat. Nu știm dacă au fost zile, săptămâni sau ani. Știm doar că a avut loc o cădere în păcat și ni se arată care au fost consecințele imediate și vizibile ale acesteia.

Prima consecință a faptului că Adam și Eva au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului a fost aceea că amândoi și-au dat seama că erau goi (Geneza 3:7). Ei au căutat atunci să-și ascundă goliciunea de prezența lui Dumnezeu. Veșmântul de lumină care-i acoperea dispăruse. (Vezi Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 47.) Legătura lor cu Dumnezeu s-a întrerupt din cauza noului lor contact cu egocentrismul, esența răului. Dumnezeu a căutat atunci să le arate care erau consecințele pe care le adusese păcatul în viața lor.

2. Citește textele următoare și identifică în fiecare dintre ele consecințele păcatului lui Adam și al Evei. Sub ce formă se manifestă astăzi aceste consecințe? Geneza 3:8-10; Geneza 3:12; Geneza 3:13; Geneza 3:16; Geneza 3:17-19

Fără îndoială, căderea în păcat a fost reală și dureroasă și a avut consecințe teribile pentru rasa umană. Istoria tristă a lumii, din zorii ei și până în zilele noastre, o confirmă din plin.

Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru promisiunea că, într-o zi, drama păcatului se va sfârși și nu se va mai repeta niciodată!

Cu ce consecințe ale păcatelor noastre ne confruntăm zi de zi?

Marti, 28 iunie - Vrăjmășia și ispășirea

3. Citește Geneza 3:14,15. La ce S-a referit Dumnezeu când i-a spus lui Satana: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei” (Geneza 3:15)? Ce speranță găsim în aceste cuvinte?

Cuvântul ebraic pentru *vrăjmășie* are rădăcină comună cu termenii ebraici pentru *ură* și pentru *vrăjmaș* (dușman). Când au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului, primii doi oameni s-au plasat (pe ei înșiși, dar și întreaga omenire) în opoziție cu Dumnezeu (vezi Romani 5:10; Coloseni 1:21; Iacov 4:4). Dumnezeu le-a promis însă că va pune în aplicare planul Său de a-i reapropia de El și de a-i așeza în opoziție cu Satana. Prin această reorientare a vrăjmășiei lor, El avea să deschidă o cale pentru a salva omenirea fără a călca principiile guvernării Sale. Acesta este sensul de bază al „ispășirii”. Este ceea ce a făcut și face Dumnezeu pentru a repara relele produse de căderea în păcat.

4. Ce ne spun textele de mai jos despre ispășire? Leviticul 1:3,4; 1 Corinteni 5:7; 1 Ioan 1:9.

Teologii utilizează uneori termenul *expiere* în loc de „ispășire”. Rădăcina latină, *expiare*, are sensul de „a face ispășire”, adică de a oferi o compensație pentru o faptă rea. Cineva a comis o faptă rea, a încălcat legea, iar dreptatea impune o pedeapsă pentru fapta sa. În astfel de situații, se spune că el este „dator față de societate” pentru răul făcut.

În situația noastră, noi suntem cei care am comis păcatul, dar, prin planul de mântuire, suntem scutiți de consecințele *prevăzute în lege* pentru fapta noastră, în virtutea ispășirii, a morții sacrificiale a Domnului Hristos pentru noi. El a suferit în locul nostru pedeapsa prevăzută în lege (da, guvernarea lui Dumnezeu este bazată pe legi!). Cerințele dreptății au fost împlinite, dar nu de noi, ci de Isus. Noi suntem făptuitorii păcatului, noi am făcut răul, dar suntem achitați, iertați și socotiți nevinovați în ochii Săi, datorită jertfei Sale ispășitoare. Acesta

este pasul crucial și fundamental al procesului de „așezarea din nou a tuturor lucrurilor” (Faptele 3:21).

Miercuri, 29 iunie - Restaurarea prin Isus

La început, când a fost creat, omul era o ființă perfectă și completă, într-o lume perfectă și completă. Din nefericire, el a pierdut Paradisul din cauza păcatului, iar lumea a ajuns să fie caracterizată astăzi de: moarte, violență, suferință, frică și ignoranță. Planul de mântuire are ca obiectiv readucerea lumii noastre la perfecțiunea ei inițială. Hristos a venit pentru a recâștiga ceea ce s-a pierdut prin căderea în păcat.

„La început, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. L-a înzestrat cu însușiri nobile. Inteligența lui era echilibrată și toate puterile ființei lui erau armonioase. Dar căderea în păcat și influența lui au pervertit toate aceste daruri. Păcatul a deteriorat chipul lui Dumnezeu din om și aproape l-a șters. Pentru a reface chipul acesta s-a alcătuit planul mântuirii, iar omului i s-a dat un timp de har. Să-l readucă la desăvârșirea inițială în care fusese creat – acesta este scopul cel mare al vieții, scop care stă la temelia oricărui alt scop.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 609. Refacerea aceasta va avea loc la înnoirea pământului și a cerurilor, dar este un proces care a început deja în noi

5. Citește Galateni 4:19. Ce înseamnă ca Hristos să „ia chip în noi” și de ce lucrul acesta era atât de important pentru apostolul Pavel?

În Evrei 1:3, se afirmă că Hristos însuși este „întipărirea Ființei” lui Dumnezeu sau, potrivit altor versiuni, „imaginea expresă/chipul clar” al lui Dumnezeu. (Compară cu Ioan 14:9; 2 Corinteni 4:4; Coloseni 1:15.) Scopul Său este refacerea imaginii lui Dumnezeu în noi. Dacă suntem de acord, Hristos, „chipul lui Dumnezeu”, poate locui în noi: „Hristos în voi, nădejdea slavei” (Coloseni 1:27).

La a doua venire a lui Isus, va avea loc etapa finală a restaurării chipului Său în noi (vezi 1 Corinteni 15:49; 1 Ioan 3:2). Până atunci însă, procesul de restaurare este în plină derulare. Când se imprimă în ființa noastră chipul Său, avem dorința de a le face cunoștință și semenilor noștri cu Restauratorul sufletelor.

De ce este important să nu uităm că restaurarea, deși a început deja în noi, este un proces care se va încheia de-abia la a doua venire a lui Isus?

Joi, 30 iunie - Rolul restaurator al bisericii

După cum am văzut, lumea noastră, deși creată perfectă, a căzut în păcat și are acum de suferit consecințe devastatoare. Cu toate acestea, Dumnezeu nu ne-a lăsat să avem parte de soarta pe care-o meritam: dispariția veșnică. El a prevăzut posibilitatea căderii omului și a întocmit, chiar înainte de crearea lumii noastre, planul de mântuire (vezi 1 Petru 1:2). Conform acestui plan, Isus a venit pe pământ cu sacrificii enorme, a murit pe cruce și a promis că Se va întoarce la noi pentru a pune capăt răului, pentru a distruge păcatul și pentru a restaura complet planeta pierdută.

Ce ne uimește este faptul că Dumnezeu ne cheamă pe noi, biserica Sa, să luăm parte la acest proces de restaurare!

6. Citește în Marcu 2:1-12 istoria prietenilor care au colaborat cu tenacitate ca să-l aducă pe slăbănog la Isus. Ce ne spune această relatare despre rolul jucat de biserică în vindecarea și restaurarea oamenilor?

Casa era înșesată de oameni din cauză că Isus Se afla acolo. Mulțimile erau atrase de dragostea Sa. Cei patru bărbați au spart acoperișul casei pentru a-l duce la Isus pe prietenul lor care era bolnav atât spiritual, cât și fizic. Iar Isus l-a vindecat iertându-i păcatele, oferindu-i pace sufletească și poruncindu-i să se ridice și să meargă. În acest fel, El a demonstrat că omul este vindecat cu adevărat numai dacă este restaurat la toate aceste niveluri.

7. Care a fost motivul venirii lui Hristos pe acest pământ, potrivit declarațiilor apostolului Ioan? Ce speranță ne insuflă afirmațiile sale? Citește Ioan 10:10 și 1 Ioan 3:8.

S-a afirmat că declarația din Ioan 10:10 (ultima parte) constituie sinteza mesajului Bisericii Adventiste de Ziua

Studiu Biblic, Trim. III, 2016 – Rolul bisericii în societate

- Studii -

Studiul 1 – Reașezarea tuturor lucrurilor

a Șaptea. Ea a fost, fără îndoială, declarația de misiune a Domnului Hristos. Un rol major al bisericii lui Hristos este acela de a merge pe urmele pașilor Săi și de a repara ceea ce a stricat Diavolul, așezând în locul morții viața din belșug (vezi Faptele 10:38,1 Ioan 2:6). Biserica este chemată să colaboreze cu Hristos în a-i motiva pe oameni să accepte ca în ei să fie restaurat chipul lui Dumnezeu - la nivel fizic, mintal și spiritual.

Care dintre semenii tăi are chiar acum nevoie de ajutorul pe care Dumnezeu te-a înzestrat în mod special să îl dai?

Vineri, 1 iulie - Studiu suplimentar

Studiază și alte pasaje despre restaurarea chipului lui Dumnezeu în oameni: Romani 8:29; Coloseni 1:15; 3:9-11; 2 Corinteni 3:18; 5:17. Citește, din cartea *Patriarhi și profeți*, de Ellen G. White, capitolele 2, 3 și 4.

Ca biserică, am fost chemați de Dumnezeu să lucrăm pentru alții, urmărind binele lor, să le îndreptăm privirea spre promisiunea restaurării prin Isus. Există mai multe căi prin care Domnul ne ajută să realizăm lucrul acesta. Unele biserici le oferă cetățenilor restaurare fizică prin intermediul programelor de sănătate și prin servicii medicale. Totodată, rețeaua de spitale și clinici medicale contribuie la împlinirea aceluiasi obiectiv. Restaurarea și dezvoltarea mintală se pot produce prin intermediul seminarelor care-i învață pe oameni cum să-și împlinească nevoile vieții. De asemenea, bisericile pot înființa școli sau le pot îmbunătăți pe cele deja existente, pot să-i învețe pe oameni anumite meserii, pot oferi educație, instruire, consiliere psihologică etc. Pe măsură ce vor continua să caute restaurarea și „viața din belșug”, mulți dintre concetățenii noștri își vor da seama că au nevoie și de restaurare spirituală și morală, chiar dacă, inițial, nu au crezut acest lucru. Ei vor constata că acesta este un aspect-cheie al restaurării după chipul lui Dumnezeu (vezi Efeseni 4:22-24). Biserica este singura pregătită și în măsură să răspundă acestor nevoi, pe care nicio instituție socială sau medicală seculară nu reușește să le împlinească.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Cronici 4-10

1. De care seminție aparțineau olarii?
2. De ce a primit Iosif dreptul de întâi născut?
3. Care sunt cele două seminții care lipsesc din 1 Cronici 4-8?
4. Cine pregătea tămâia mirositoare?

Viața lui Iisus, capitolul 79

5. Ce fel de atmosferă umplea cerul când Isus S-a rugat pentru cei care-L chinuiau?